

Union of Knives, "Violence & Birdsong"

Den skotske rocksang er ofte en melankolsk eller sprælsk djævel spillet med traditionelle instrumenter. Men bandet Union Of Knives er et knivskarpt eksempel på, at teknologien også er kommet til Skotland. "Glasgoes elektro-rock" er mærkatet, man må sætte på det Glasgow-bands meget lovende debut "Violence & Birdsong".

Effektfuldt er det, når elektrobeats og syrede og søde keyboardflader ledsager omkvæd med tro på egne evner. Som på de indledende "Evil Has Never" og "Taste for Harmony", der med sin sødme er oplagt medicin til kampklædte kynikere, mens "Operated On" er en solidt rockende nålestiksoperation i elektronisk landskab.

Men "Violence & Birdsong" er ikke kun kampklar elektrospade. Som det digitale ur tæller ned, bliver tonen mere melankolsk og midtvejs maner instrumentale "The Law is Against My Heart" til besindighed og anslår ny kurs, hvorefter "We Cant Go Wrong" inviterer på romantisk tur i stjernelandskabet - og en tur, der da heller ikke går galt. Vi falder ikke ned, og det ok at være så højt oppe, når Union Of Knives spiller.

Union of Knives formår at forene voldsomhed og poesi på "Violence & Birdsong" og finder sin helt egen lyd og plads.

Af: Morten Koue Jensen, 2006

Grizzly Bear, "Yellow House"

En Grizzly Bear er en truet bjørnerace, der lever i øde bjergområder. Dens manke varierer mellem grå, brun og sort, den søger hi om vinteren og når en løbehastighed på ca. 55 km/t. Kendetegn, der også passer godt til bandet Grizzly Bear, der også lyder som en truet musikrace med melodier, der hurtigt skifter farve og tempo.

I 2004 udgav Grizzly Bear debuten "Horn of Plenty", og bjørnen har nu overvintret og viser sig med *Yellow House* som en af de mere interessante bjørne i rock-zoo. Men Grizzly Bear har ikke levet uden ydre impulser. Vokalerne er ofte inspireret af Beach Boys, og udtrykket har slægtskab med Flaming Lips og Mercury Rev.

Men Grizzly Bear har sin egen mere underspillet lyd, som afbrydes af abrupte og storladne arrangementer, før bjørnen igen falder ned og kryber ind i hulen. Et univers, der også lyder en smule uforløst og indadvendt, og Grizzly Bear lyder derfor ikke ligeså farverige som bjørnebrødrene i Flaming Lips.

Men "Yellow House" har bestemt storslåede stunder. Den ømme og afvæbnede åbner "Easier", den episke "Central and Remote", hvor koret løfter musikken til de højeste tinder, den tungt valsende "Plans", der lyder inspireret af folkemusik fra Balkan, og den afklarede "Reprise". Højdepunktet er dog "On a Neck, On a Spit" med en parade af sektioner og tempi, som glimrende supplerer hinanden.

På "Yellow House" forener Grizzly Bear smukke vokaler og kompleks musik. Men efter det sagte finalenummer, "Colorado", er det som om, bjørnen også vil have godt af mere lys og ilt. Dvs. mindre hi og flere udflugter for Grizzly Bear.